

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ๖ ๘๓๓ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนท./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตท./กพร./สนท./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

กกย. ส่งเรื่องของนางสาวพัชรา อินทะแสง ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ (ตล.๑๑๓๗) กลุ่มอุตสาหกรรมยาง สวย. (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิชาการ กกย.) ซึ่งขอรับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การศึกษาลักษณะทางกายภาพและศัตรูพืชกักกันของยางพารา

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ธันวาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วน ร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวพัชรา อินทะแสง ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ กลุ่มอุตสาหกรรมยาง สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิชาการ กองการยาง)	๘๐	หัวหน้าการศึกษา
นายกิตติคุณ บุญวานิช ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มอุตสาหกรรมยาง สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิชาการ กองการยาง)	๑๐	ผู้ร่วมการศึกษา
นางสาวกัลยา ศรีพงษ์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยยางบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิชาการ กองการยาง)	๑๐	ผู้ร่วมการศึกษา

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

นโยบาย “ประกาศสงครามกับสินค้าเกษตรด้านพืชที่ผิดกฎหมาย” ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมวิชาการเกษตร การยางแห่งประเทศไทย กรมประมง กรมปศุสัตว์ และหน่วยงานด้านความมั่นคง เพื่อตรวจสอบการนำเข้าและการนำผ่านยางพารา กรณีตรวจสอบยางนำเข้าผิดกฎหมาย มีการจัดตั้งจุดสกัดเพื่อปราบปรามการลักลอบนำเข้ายางพาราอย่างเข้มงวด ภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผลตรวจสอบยางในพื้นที่เสี่ยงช่วงปี ๒๕๖๖ – ๒๕๖๗ พบการดำเนินคดียางลักลอบนำเข้าบางกรณีมีข้อจำกัดในการพิสูจน์แหล่งที่มาของยางว่าสอดคล้องกับบัญชียางที่รายงานไว้หรือไม่ การใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ในการระบุแหล่งที่มาจึงเป็นแนวทางสำคัญที่สร้างความชัดเจนและเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมาย ดังปรากฏในกรณีจับกุมการลักลอบยางพาราแผ่นดิบในเขตพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กองการยางได้ดำเนินการตรวจสอบลักษณะทางกายภาพของยาง ควบคู่กับการเข้าตรวจสอบสถานประกอบการประเภทโรงทำยางเปรียบเทียบกับลักษณะของยางพาราที่จับกุมได้ พบว่า ลักษณะของเครื่องจักรรีดยาง และกระบวนการผลิตยาง ไม่สอดคล้องกับลักษณะของยางพาราลักลอบ เป็นหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญในการส่งดำเนินคดีต่อไปได้

การควบคุมยางพารานำผ่านเป็นไปตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ ร่วมกับการตรวจสอบชนิดของยางเพื่อให้ครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพและข้อกำหนดด้านกฎหมาย โดยเฉพาะการห้ามนำผ่านยางพาราบางชนิดที่เสี่ยงสูงต่อการปนเปื้อนและการแพร่กระจายเชื้อโรค ได้แก่ ส่วนใดส่วนหนึ่งของพืชสกุลฮีเวีย น้ำยางสด ยางก้อน ยางเน่า และขี้ยาง ซึ่งถูกระบุเป็นสิ่งต้องห้ามและพาหะ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนเชื้อรา แบคทีเรีย และศัตรูพืชกักกัน โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ด้านตรวจพืชที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ด้านตรวจพืชสังขละบุรี ด้านตรวจพืชเชียงของ ด้านตรวจพืชเชียงแสน ด้านตรวจพืชทุ่งช้าง ด้านตรวจพืชแม่สอด และด้านตรวจพืชท่าเรือระนอง ดำเนินการสุ่มตัวอย่างสินค้ายางพารานำผ่านในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗ ส่งให้กองการยางทำหน้าที่ตรวจสอบผลการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของยางพารานำผ่านเทียบกับมาตรฐานยางชนิดต่างๆ พบว่า ยางพารานำผ่านมีลักษณะสอดคล้องกับมาตรฐานยางแผ่นดิบจำนวน ๒๐ ตัวอย่าง ยางแผ่นรมควันจำนวน ๓๘ ตัวอย่าง ยางเครปจำนวน ๒๖ ตัวอย่าง และยางผสมจำนวน ๒๐ ตัวอย่าง ตรงตามรายละเอียดที่แจ้งในใบขนส่งสินค้าผ่านแดน การตรวจสอบศัตรูพืชกักกันเชื้อโรคพืช ด้วยวิธีเพาะเชื้อในที่ชื้น (Moist Chamber Method) และจำแนกชนิดของเชื้อที่พบโดยศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยา พบเชื้อราหลายชนิดเช่น *Aspergillus flavus*, *Cladosporium sp.*, *Fusarium sp.*, *Nigrospora sp.*, *A. niger*, *Penicillium sp.*, *F. moniliforme* และ *Trichoderma sp.* และพบเชื้อแบคทีเรีย *Xanthomonas spp.* อย่างไรก็ตาม ไม่พบ ศัตรูพืชกักกัน หรือยางพาราที่จัดเป็นสิ่งต้องห้าม ๔ ชนิดในตัวอย่างทั้งหมด แสดงให้เห็นว่ามาตรการควบคุมของกรมวิชาการเกษตรมีความเข้มแข็งและสามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชที่อาจมากับยางพารานำผ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในคุณภาพสินค้าและความปลอดภัยทางการเกษตรของประเทศ

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การตรวจประเมินความสามารถของห้องปฏิบัติการยางแท่งเอสทีอาร์

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) กรกฎาคม ๒๕๖๖ – กรกฎาคม ๒๕๖๘

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วน ร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวพัชรา อินทะแสง ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ กลุ่มอุตสาหกรรมยาง สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิชาการ กองการยาง)	๘๐	หัวหน้าการศึกษา
นายกิตติคุณ บุญวานิช ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มอุตสาหกรรมยาง สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิชาการ กองการยาง)	๑๐	ผู้ร่วมการศึกษา
นางสาวภัทรียา เอื้อสว่างพร ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยยาง (ปฏิบัติงานที่ศูนย์ควบคุมยางฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กองการยาง)	๕	ผู้ร่วมการศึกษา
นางสาววรรณ รัชชัยจิตรกุล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สำนักงานตลาดกลางยางพาราสงขลา จังหวัดสงขลา (ปฏิบัติงานที่ศูนย์ควบคุมยางหนองคาย จังหวัดหนองคาย กองการยาง)	๕	ผู้ร่วมการศึกษา

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

ยางแท่งเอสทีอาร์ (Standard Thai Rubber; STR) เป็นยางที่ต้องผ่านการตรวจรับรองคุณภาพจากห้องปฏิบัติการของภาครัฐ หรือห้องปฏิบัติการภาคเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยาง เพื่อให้การควบคุมห้องปฏิบัติการให้ได้คุณภาพและมีมาตรฐานเดียวกัน กองการยางจึงได้ดำเนินการตรวจติดตามและประเมินศักยภาพของห้องปฏิบัติการภาคเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับรองมาตรฐานการวิเคราะห์และการทดสอบคุณภาพยางตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๒๙ การดำเนินการดังกล่าว กองการยางได้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจติดตามและประเมิน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจากส่วนกลางและผู้ตรวจประจำพื้นที่ ทำหน้าที่ประเมินห้องปฏิบัติการ โดยใช้วิธีตรวจจากการสังเกต ขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อประเมินความสามารถทางเทคนิคของเจ้าหน้าที่ การสอบถามเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจ การตรวจสอบความพร้อมของเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ ตลอดจนการพิจารณาความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในห้องปฏิบัติการ

ผลการตรวจติดตามและประเมินห้องปฏิบัติการทดสอบยางช่วงกรกฎาคม ๒๕๖๖ – กรกฎาคม ๒๕๖๘ ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย นครพนม มุกดาหาร อุดรธานี บึงกาฬ สกลนคร กาฬสินธุ์ ยโสธร อุบลราชธานี ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ สระแก้ว จันทบุรี ระยอง ชลบุรี เลย พิชญ์โลก และเพชรบูรณ์ จำนวน ๔๗ ห้องปฏิบัติการ มีมาตรฐานการดำเนินงานที่น่าพอใจ โดยห้องปฏิบัติการมีผลการวัดระหว่างห้องปฏิบัติการ (Inter-Laboratory Comparison) ผ่านเกณฑ์การยอมรับ แสดงถึงความน่าเชื่อถือและความแม่นยำของผลการทดสอบ อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบทางด้านเทคนิควิชาการยังพบข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขเพื่อยกระดับมาตรฐานให้ดียิ่งขึ้น ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดคือ ด้านกำลังการทดสอบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรที่ไม่เพียงพอต่อปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น รองลงมา คือ ข้อบกพร่องด้านทักษะการปฏิบัติงาน ข้อบกพร่องด้านเครื่องมือ และบุคลากร จากการดำเนินการนี้ ห้องปฏิบัติการที่สามารถทดสอบยางแท่งเอสทีอาร์เพื่อออกใบรับรองคุณภาพยางประมาณ ๖.๕ ล้านตัวอย่างหรือคิดเป็นปริมาณยางแท่งเอสทีอาร์กว่า ๒.๓ ล้านตัน การดำเนินการตรวจติดตามและประเมินห้องปฏิบัติการภาคเอกชนดังกล่าว มีบทบาทสำคัญในการสร้างหลักประกันว่าห้องปฏิบัติการสามารถดำเนินการวิเคราะห์และทดสอบยางได้ตามมาตรฐานเดียวกับหน่วยงานของรัฐ ทั้งยังเป็นกลไกที่ช่วยยกระดับคุณภาพและความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ยางพาราไทยในระดับสากล เสริมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่คู่ค้าและผู้บริโภค ตลอดจนสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศ

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การพัฒนาวิธีหาเนื้อยางเพื่อรองรับการกำหนดกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง ๒๕๔๒

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ จำนวน ๓ เรื่อง

๑. เรื่อง ชนิดของยาง หัวข้อ น้ำยางธรรมชาติ (Natural Latexes) และ ยางธรรมชาติดัดแปร (Modified Natural Rubber) คลังเอกสารความรู้ กรมวิชาการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๐

๒. สารรักษาสภาพน้ำยางธรรมชาติ วิดีโอ Smart Box ๒๕๖๖ แอปพลิเคชัน YouTube ช่อง กรมวิชาการเกษตร <https://www.youtube.com/watch?v=otrMCe๒CjDg>

๓. คู่มือ การตรวจปริมาณยางคงเหลือ และการตรวจ ณ จุดตรวจความมั่นคง จุดตรวจ จุดสกัด

๔. บทความระดับชาติ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง การพัฒนาวัสดุอ้างอิงสำหรับการทดสอบค่าความหนืดมูนิในยางธรรมชาติ ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๒๐ และการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ครั้งที่ ๑๐ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประจำปี ๒๕๖๘

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

-

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมินนางสาวพัชรา อินทะแสง ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓๗)

สังกัด กลุ่มอุตสาหกรรมยาง สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิชาการ กองการยาง)

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓๗)

สังกัด กลุ่มอุตสาหกรรมยาง สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิชาการ กองการยาง)

๑. เรื่อง การพัฒนาวิธีหาเนื้อยางเพื่อรองรับการกำหนดกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง ๒๕๔๒

๒. หลักการและเหตุผล

ยางธรรมชาติมีเนื้อยางแตกต่างกันตามชนิดของยางแต่ละประเภท โดยเนื้อยางมีความสำคัญสำหรับการประเมินคุณภาพและราคาซื้อขาย ในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทนิยามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อยาง ตามมาตรา ๔ ดังนี้

เนื้อยาง หมายความว่า เนื้อยางที่มีอยู่ในน้ำยางหรือยางแต่ละชนิดโดยคำนวณเป็นน้ำหนักตามกรรมวิธีที่กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

ปริมาณควบคุมเนื้อยาง หมายความว่า ปริมาณเนื้อยางที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ผู้ทำสวนยางทำการผลิตเนื้อยางได้ ตามปริมาณและระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ปริมาณจัดสรรเนื้อยาง หมายความว่า ปริมาณเนื้อยางที่รัฐมนตรีประกาศจัดสรรให้ผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งออกยาง นำเนื้อยางเข้ามาในหรือส่งเนื้อยางออกไปนอกราชอาณาจักรได้ ตามปริมาณและระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

โดยเนื้อยางมีความสำคัญเชื่อมโยงถึงมาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการผลิต การค้ายาง การนำยางเข้า และการส่งยางออก ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดที่ระบุดำ (๔) การแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยางและพันธุ์ของต้นยางที่ปลูกในสวนยาง รวมทั้งปริมาณเนื้อยางที่ผู้ทำสวนยางทำได้ในแต่ละปี และ (๘) ปริมาณควบคุมเนื้อยาง ปริมาณจัดสรรเนื้อยาง ตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ยางของประเทศ และ มาตรา ๗ เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดให้ผู้ทำสวนยางแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง พันธุ์ของต้นยางที่ปลูกในสวนยาง และปริมาณเนื้อยางที่ทำได้ในแต่ละปีตามมาตรา ๖ (๔) แล้วผู้ทำสวนยางต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ ดังนั้นตามมาตรา ๔ มาตรา ๖ และ มาตรา ๗ แสดงให้เห็นว่าการกำหนดกรรมวิธีในการคำนวณเนื้อยางเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการใช้กฎหมายในระดับพระราชบัญญัติซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือกรมวิชาการเกษตรสามารถออกประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์ รายละเอียด หรือวิธีปฏิบัติ อันมีลักษณะเป็นกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาวิธีในการหาเนื้อยางให้ได้มาตรฐานจึงเป็นส่วนสำคัญในการทำงานขับเคลื่อนการควบคุมตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง ๒๕๔๒ ให้เป็นไปบนพื้นฐานความถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

จากการวิเคราะห์ข้อกำหนดในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เกี่ยวข้องกับการหาเนื่อยาง สามารถวิเคราะห์แนวทางในการกำหนดวิธีหาเนื่อยางได้ ๒ แนวทาง ดังนี้

๓.๑ การหา เนื่อยาง เพื่อรองรับการแจ้งปริมาณเนื่อยางของผู้ทำสวนยางตามมาตรา ๖ (๔)

เนื่อยาง ตามมาตรา ๖ (๔) เป็นการหาเนื่อยางของผลผลิตที่เกษตรกรผลิตได้โดยตรงจากสวนยางพารา ส่วนมากอยู่ในลักษณะของน้ำยางสดหรือยางก้อนถ้วย ซึ่งปัจจุบันปริมาณเนื่อยางที่ผู้ทำสวนยางทำได้ในแต่ละปีเป็นการประมาณค่า โดยใช้ค่าตัวแทนที่ใกล้เคียงค่าจริง หรือ แฟคเตอร์ (Factor) คูณกับน้ำหนักยาง คือ เนื่อยางของน้ำยางสด = น้ำหนักน้ำยางสด $\times$ ๐.๓๕ และ เนื่อยางของยางก้อนถ้วย = น้ำหนักยางก้อนถ้วย $\times$ ๐.๗๐

น้ำยางสดจะมีเนื่อยางเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล สภาพอากาศ พันธุ์ยาง อายุต้นยาง ในส่วนยางก้อนถ้วยนอกจากเนื่อยางจะแปรตามปัจจัยเช่นเดียวกับน้ำยางสดแล้ว จำนวนมีดกรีต ระยะเวลาเก็บยาง และระบบการจับตัว ยังส่งผลต่อเนื่อยางเป็นอย่างมาก ดังนั้น วิธีการหาเนื่อยางในน้ำยางสดและยางก้อนถ้วยต้องนำปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเนื่อยางมาศึกษาและวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

๓.๑.๑ เก็บข้อมูลของสวนยางพารา เช่น ภูมิภาค สภาพแวดล้อม ขนาดสวนยางพารา พันธุ์ยาง อายุต้นยาง ระบบการกรีตยาง และการดูแลรักษา เพื่อนำมาจัดกลุ่มในการจัดเก็บตัวอย่างให้ครอบคลุมปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเนื่อยาง

๓.๑.๒ เก็บตัวอย่างน้ำยางสดหรือตัวอย่างยางก้อนถ้วยมาทดสอบหาปริมาณเนื่อยางตามวิธีมาตรฐานในห้องปฏิบัติการ

๓.๑.๓ วิเคราะห์ข้อมูลเนื่อยางที่ทดสอบได้เพื่อจัดทำค่าตัวแทนที่ใกล้เคียงค่าจริง หรือ แฟคเตอร์ (Factor) ในน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย

๓.๒ การหา เนื่อยาง เพื่อรองรับการควบคุมเนื่อยาง การจัดสรรเนื่อยาง ตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ยางของประเทศตามมาตรา ๖ (๘)

เนื่อยาง ตามมาตรา ๖ (๘) ครอบคลุม ๒ ส่วน คือ ๑) ปริมาณควบคุมเนื่อยาง ของสวนยางพาราสามารถใช้แนวทางหาเนื่อยางได้ตามข้อ ๓.๑ และ ๒) ปริมาณจัดสรรเนื่อยาง ของผู้นำเข้าหรือส่งออก ใช้ผลการทดสอบเนื่อยางจากการยางแห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตามเนื่องจากยางที่นำเข้าหรือส่งออกมีจำนวนมาก การกำหนดวิธีทดสอบเนื่อยางที่เป็นมาตรฐานสำหรับนำไปใช้ได้ในทุกห้องปฏิบัติการจะส่งผลให้การส่งออกหรือนำเข้ามีความรวดเร็วมากขึ้น อีกทั้งประเภทยางที่หลากหลาย การวิเคราะห์ชนิดยางตามมาตรฐานทางวิทยาศาสตร์จะเพิ่มความถูกต้องของการหาเนื่อยางให้มีความแม่นยำขึ้น การพัฒนาวิธีหาเนื่อยางสำหรับการนำเข้าหรือส่งออกจึงมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๒.๑ รวบรวมข้อมูลชนิดและปริมาณเนื่อยางของยางนำเข้าและยางส่งออก จากนั้นศึกษาวิธีมาตรฐานทั้งที่เป็นข้อกำหนดในระดับนานาชาติ ระดับชาติ หรือวิธีที่ห้องปฏิบัติการพัฒนาขึ้น สำหรับการวิเคราะห์ชนิดของยาง และการหาเนื่อยาง

๓.๒.๒ สืบหาข้อมูลห้องปฏิบัติการในประเทศไทยที่มีความสามารถทดสอบชนิดและเนื่อยางได้ตามมาตรฐานที่กำหนด จากนั้นส่งตัวอย่างให้ห้องปฏิบัติการทดสอบเพื่อรวบรวมค่าความถูกต้องและความแม่นยำของแต่ละห้องปฏิบัติการ

๓.๒.๓ วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบชนิดและปริมาณเนื่อยาง เพื่อกำหนดวิธีมาตรฐาน และขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการที่มีความสามารถในการทดสอบตามมาตรฐานที่กำหนดได้

จากแนวทางการพัฒนาวิธีทดสอบเนื้อเยื่อตามข้อ ๓.๑ และ ๓.๒ จะได้ข้อมูลทางวิชาการที่มีความน่าเชื่อถือสำหรับนำไปพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายลำดับรองภายใต้อำนาจของพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔ มาตรา ๖ (๔) (๘) และมาตรา ๗ ต่อไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ ขั้นตอนและวิธีตรวจสอบเนื้อเยื่อที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับกำหนดราคาซื้อขายยาง

๔.๒ ได้ข้อมูลทางวิชาการที่ใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำกฎหมายลำดับรองภายใต้อำนาจของพระราชบัญญัติควบคุมยาง ๒๕๕๒

๔.๓ มีฐานข้อมูลสำหรับสนับสนุนการจัดทำผลผลิตของสวนยางพาราที่เข้าสู่การทำตามกฎหมาย EU Deforestation Regulation (EUDR)

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

ลดข้อพิพาทกรณีการซื้อขายที่ไม่เป็นธรรมอันเนื่องจากวิธีหาเนื้อเยื่อไม่ได้มาตรฐาน

๕.๒ ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

๑) กระบวนการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้อำนาจของพระราชบัญญัติควบคุมยาง ๒๕๕๒ ทำได้รวดเร็วและถูกต้อง เนื่องจากมีข้อมูลทางวิชาการรองรับ

๒) การแจ้งปริมาณเนื้อเยื่อของสวนยางพาราช่วยลดความเสี่ยงด้านการถูกกีดกันทางการค้า ตามกฎหมาย EUDR เนื่องจากแหล่งผลิตยางมีกฎหมายรับรองในการตรวจสอบย้อนกลับไปยังแหล่งที่มาและปริมาณเนื้อเยื่อพาราได้

(ลงชื่อ) ๒๒ ๐๖๗๑

(นางสาวพัชรา อินทะแสง)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๒๕/๖ / ๒๕๖๖